

letét, hirdetés az általa kibocsátott parancsolatot:
 — Elmenvén, tanítványokká tegyetek minden népeket!
 Ajánlatos lett volna, ha igen sokan megnézték volna ezt a filmet, mely nemcsak a mindennapi embereknek, de a prédikátorok és evangélisták lelkiudvét is szolgálta.

Sebestyén barátommal és családjal már az állomáson lessem a Saskatoonnak induló vonat, amikor az öreg reginás Kató barátom törtét felénk és a vonat elindulásának idejéig elvitt kedves házába, ahol Czup Sándor nővérenek megérkezése feletti szórakozott és itt harmónium zenéje, sör és borral töltött poharazás közben az indulás ideje hamar elérkezett. Köszönjük Mr. Kató figyelmét és kívánunk a megérkezett Emma kisasszonynak egy jó kanadai völegényt.

ÖREGEDNEK A HEGEDÜSÖK
 Október 24-én reggel gyönyörű őszi napfényben értem Saskatoonba, ahol egyenesen Hege dűs nézsuramék lakásukhoz hajtottam. Bizony öregednek a Hegedűsök és a nóta, hej nem a régi nóta, mert panaszosan szól a hegedű. Azonban most egy éve

mintha még panaszosabban szólott volna és én azt hiszem, hogy lesz még idő, hogy mankó sem kell. Dr. Lalkow, Mr. Antal, Dr. Hoffmann és Mr. Windisch, szóval akikkel szerettem volna találkozni, senki sem volt otthon és mégis találkoztam ismerőssel. Hej, hej. Ott a „Daylight”-ben a Rákóczi indulóval.

MIT TUD KÉT „NYAKAS KALVINISTA?”

Nagy boldogság egy kompániának dolgozni, mert ha már itt a Canadian Nationalnak is dolgoztam volna, aki itt az ur, erre fenn északon, bizony az amugy is lapulófélben lévő bugyel lárisonban nem kellene kotozásni. Tehát ki kellett a jegy árát Battlefordig keríteni, ami be bele is volnék törődve, csak abba nem, hogy azok mindig va lamerre sotolnak. Ha az említett teket is otthon találom, bizonyára jó utbaigazítást kaptam volna tőlük, az idő is szépen eltellett volna és pénz is kevesebb fogyott volna, hiszen mi Cseneddel, ha az orrom elől el nem illan, elfújhattuk volna a Rákóczi indulót magunk is, s megnézhetők volna a saskatooniak hogy a két nyakas kalvinista kántor mit tud. De hát maga Csenedes uram haza is mehetett,

Ki hallott már ilyet? Szegény northside-i magyarok ott helyben Saskatoonban, ugye ti nem hallottátok? Szerettem volna ti veletek is találkozni, legalább megmondtam volna Nektek, hogy a ti Rákóczi indulókat tapsolják a Daylightben. Ti nem szeretnétek tapsolni?

KÉTSZER MENT FÉRJHEZ A KANADAI MAGYAR ASSZONY

NEHÉZ KÉRDÉS ELŐTT A WINNIPEGI BIRÓ — EGYHÓNAP FOGHÁZ ÉS EGY SIRÓ KISBABA —
 A magyarság szempontjából érdekes és fontos esemény játszódott le a winniepei törvényszék egyik tárgyaló termében. Egy magyar származású asszony többfajrűség vádjával állott a bíróság előtt.
 Mint teljesen érdektelen fél helyezkedtem el a tárgyaló teremben, amely határozottan elűtött a bírósági helyiségek elbeszélésekből merített leírásból.
 A tárgyalás semmi körülmények között sem volt izgatónak mondható. A vádlotton kívül három tanu és velem együtt négy hallgató várazkodott látszólagosan unalmasan a bíró késedelmes megérkezésére.
 A szereplők tipikus magyar lakok. A vádlott egészen fiatal, körülbelül 19 éves. A két férj, mindkettő erőteljes magyar típus, egyszerű földmives ember. Vetélkedésről, elcsábításról itt szó sincs és a két vetélytárs egy mással szembeni viselkedése inkább azt a benyomást kelti, mintha az illetőket bosszantná hogy egymással találkoznok kell.
 A vádlotton meglátszik a magyar falu képe. Habár testét fejmes nyaku bunda és divatos friz

Szerencsétlen beteg barátomon kívül Battlefordon más magyarral nem találkoztam, pedig tudom, hogy többen is vannak és a földek után itélve, tudom, hogy többen is lesznek, mert igaz, hogy kövesek a kiszemelt földek, de minden negyeden van 40—80 hold, amelyet könnyű munkával ki lehet tisztogatni, a köveket ki lehet szedni, az erdőből otthont lehet csinálni, de csak erős, markos, életrevaló magyarak kellene, akik 25 dolláros lefizetés mellett rövid néhány év alatt saját portájukon gazdálkodhatnak.
 Szakács Gábor.

A fenti érdekes cikkel kapcsolatban megkérdeztük Báró Liptay Bélánát, a Pannonia Telepítési Társaság vezetőjének véleményét, aki — a kanadai telepítési területén szerzett tapasztalatai alapján a következőket mondta:

„Az asszony uerve jó...”

A tanuk vallomásaiból kialakul a tragédia meséje, amely szinte inkább mulattató, mint drámai. Az első férj háromnapis ismeretség után elveszi a vádlottat és egy teljes hétig élnek együtt változatos körülmények között, miközben a férj (magyar virtus) megveri a feleségét egyszerű-mászor. Az eredmény, hogy a hét végével szétmennek. Hogy a válás formális legyen, elmennek egy teljesen illetéktelen és tapasztalatlan, alig néhány éves kanadáshoz, aki egy magyar és botrányos angolságu nyilatkozattal két tanu láttamozásával egy nyilatkozatot állít ki, melyben a felek kinyilatkoztathoz. Az asszonyka megismerkedik egy fiatalemberrel, az ismeretségből barátság lesz, a barátságból szerelem és a fiatalok elhatározzák, hogy megházasodnak. Hogy biztosak legyenek a dolgukban, elmennek egy paphoz és a felek különböző vallásúak voltak és a feleknek joguk van bármelyik nap újra házasodni. Ez állítást minden tanu eskü alatt igazolja, sőt a pap is hasonlóképpen nyilatkozik az előzetes kihallgatás folyamán. A bíró kíváncsi a pap érvelésére, azonban az elutazott és elutazásáról értesítette az ügyészséget is. A bíróság egy darabig tétovázik, hogy mit csináljon. A törvény rendelkezésének ellenszögülni bűn, komoly következményei vannak. Végül a kanadai hidegvér győzedelmeskedik. A bíróság mellőzi a pap személyét és a tárgyalás tovább folyik. Az ügyvéd erősködik, hogy ügyfele nem tud angolul, nem ismeri a kanadai törvényeket, félre lett vezetve a nyilatkozattal. Cítil tucat számra eseteket. Az ügyész egy-két szóval az érveket ledönti. A tény az, hogy két férj ott ül egymás mellett a tárgyaló teremben. A bíró itéli. Bűnös. Itélet egy hónap. A tanuk szobájából

Keletkanadában a legjobb, legbiztosabb és leggyorsabb pénzügyi tőke.
 Pénzügyi tevékenység vállalat.
 HAZAK, FARMOK STB., ADÁS-VETELET INTÉZTÉSSE VELEM
 Bármilyen ügyes-bajos dolgában forduljon hozzám:
LOUIS SZABO
 BOX 244 515 SOUTH Main Str. Welland, Ont.
 A „CANADIAN NATIONAL RAILWAY EXPRESS” magyar megbízottja.

zökben juttatta kifejezésre felfogását:
 — Nagy érdeklődéssel olvastam Mr. Szakács cikkét, de nem tudok szabadulni attól a felfogásomtól, hogy egy épülettel nem rendelkező és teljesen nyers földnek munkabavételéhez még ha csak 25 dollár előleget is kell fizetni, több pénz kell, mint egy már megművelt és megfelelő épületekkel rendelkező farmot üzembe helyezni.

HOGY PUSZTITSUK KI A SZURÓKÁT?

Nagy a panasz és, aki figyel és utazik, láthatja, hogy a farmerek nagy ellensége, a „Russian Tistle”, a szuróka, nagyban terjed — a kanadai gazdáknak, köztük a magyar gazdáknak is temérdek kárt okozva. Ez ellenesség kiirtására igen könnyű ellenszer van, és éppen ez az idő szak az, amely a pusztításra a legalkalmasabb, az ősz. Azért használok fel ezt a kedvező alkalmat, hogy mindazoknak, akiknek szükségük van az orvos ságra, a legelső alkalommal azt használják is. Az egyedüli és a leghatásosabb orvosság az, hogy mielőtt észrevesszük, hogy a föld lefagyóban van, azokat a helyeket, ahol a szurókák vannak, jó mélyen le kell szántani és elboronálatlanul hagyni és az így megdolgozott szurókák a tél fagyával a földből kipszultnak.
 Sz. G.

vádlott nem érzi magát bűnösnek és arcán meglátszik, hogy a vád sérti önértetét és bosszantja a meghurcoltatás.

MI A TANULSÁG?

Az uccán a nyugati től szele felébreszti a gondolkodót. A világvándorral lett magyar életkömediájának egy epizódja játszódott le. Az új élet kaoszában félrevezettek botorkálása. Az ál dozat a józan magyar gondolkodás és erkölcs tekintélye. Az okozója egy értéktelen papirdarab. A morál: a vajdó Kanadai Magyar Szövetség kérdése. Ahol a kicsinyes egyéni érdek, tudatlanság, rosszakarat felváltaná a szeretet és a szolgálat, és mégis a Szövetség eszméjének, amelyet szükségesnek tart minden komoly és értékes ember és amelyet követel a nagy és fenségesen tulnyomó többségben lévő erkölcsösen és józanul gondolkodó tömeg, minden nap újabban nehézségek állják útját.
 Vajjon fog-e a Szövetség ez méje diadalmaszkodni mindenek felett és a fentiekhez hasonló esetek el fognak-e tűnni a magyar közéletből?
 Vajjon győzni fog a rosszakarat, a tudatlanság, a közöny? Vajjon? Reméljük.

ALAPÍTÓ TAGOK NÉVSORA

A központi Iroda felkérésére újabb névvel szaporodott az alapító tagok névsora Szabó Pál weyburni közismert magyar üzletember nevével, aki vidékén egymaga képviseli az aktív magyarság szervező erőit.
 Küldje be az ötven centet a Képes Nagy Naptárral!

WHITE STAR-RED STAR LINE
 Rendes hajójáratok Montreal és Halifaxon keresztül Európába. Winnipegből induló utasainkat a Társaság képviselője kíséri. Segítségnyújtunk európai rokonai és barátai Kanadába való kihozatalánál. Előre fizetett hajójegy esetében páratlan gyorsasággal hoztatjuk ki hozzátartozóit. Pénzügyi és postai mérsékelt díjazás és felülmúlhatatlan kiszolgálás. Utalványainkat a legközelebbi postahivatali amerikai dollárokkal azonnal kifizeti.
 A Montrealba járó hajók közül a White Star gőzessel a legnagyobbak. Kanada és Európa között 60 éve bonyolítjuk le a forgalmat. Európa minden nagyobb városában levő irodánkban anyanyelvű beszélő hivatalnokok állanak szolgálatra.
 Irjon vagy keresse fel ügynökeinket, kik egy a hajójegy, mint a pénzügyi felől teljes és díjmentes felvilágosítással szolgálnak.
 L. BIKEWYCH, 224 Portage Ave., WINNIPEG.
Lukács Sándor, Canada Bldg., SASKATOON.
 GEO. J. DROBEY, 10275-101 St. EDMONTON.

Vegyünk hajójegyünket, küldjük pénzünket
KELEN SÁNDOR
 Irodája utján
 1486 City Hall Avenue, Montreal, Que.

adás kezdetét. A tömeg felfigyelt egyszerre csak csendd páttant a boulevardok hangos kíváncsisága. Milliónyi szem ostromolta a felhőkarcoló köztét kifeszített vakítón fehér vásznak.
 Az Akadémia dísztermében pedig harminc komoly világhíres fizika) lélegzetföjtötten várta a belgert csodás látványt.
 Egyszerre csak vakító fénykéve verődött a vásznakra s feléltint rajtuk a professzor, az asszony és az asszisztens képe. A töksérből tisztán és érthetően kikisandult a professzor hangja. Bemutatta munkatársait.
 Majd ez a kép eltűnt s az Akadémia díszterme rajzolódott a nézők elő. A pódiumon az előadó tárral, aki az asztalra helyezett ki állványról igazoltatta a csodálatos masinát.
 A magyarázatokkal együtt a képek is változtak.
 Megelvénegett a vásznon egy bostoni vasgár éjjeli izemléte. A nagyarányu munkatermekben szás és szás munkás izzadt a fehéren izzó, olvadtt fémek káiznaban.
 A professzor beszélt:
 — Készülékem feleslegessé teszi a gyárak üzemvezetőit. A helyes beállítással egyetlen ember irányíthat ezeket. Belát a műhelyek rejtett zugába is. Meghall minden elejtett szót. A készülék kezelője intézkedhet, parancsokat adhat, ellenőrizhet a

nélkül, hogy irodájából kimozdulnia kellene.
 A kép változott.
 Detroit ligeti életébe tolokodott a készülék s a fák holdfény nyel ezüstözött árnyékában egy cow-boy szerelmes sőhajtsálmulatott a metropolisok sokaságá.
 A képet és a szerelmes suttogást millió tenyér honorálta.
 Majd London reggeli élete, késsőbb Pittsburg fényárban úszó korzója elevenedett a vásznonra. A zaj és fény egyforma élénken. Utána a milánói Scala opera délelőtti próbájában gyönyörködött a messzi városok tömege s az orkeszterből felkúszó zene akkordjai tették hangulatossá a bulevardokat.
 A találmány valóban egyszerű volt. A felszigazott kíváncsiságok teljesen kielégültek. Az emberek egymás nyakába borultak, örömlükben sirtak, ujjongtak, lelkesedtek.
 Újból az Akadémia dísztermetűnt a nézők elé. A professzor folytatta az előadást:
 — Uram! Mielőtt találmányom titkát, mint közkinccset az Önök útján a világ számára átadnám, kijelentem, hogy a készüléknek az igazi értékét abban látom, hogy a mai nappal a háboru meghalt.
 — Készülékem belát a lővészárkok traverzei mögé. Kihallgat titkos parancsokat s a rezérka-

rok zöld asztalánál főzött haditervek is bármely percben terütekre hozhatók. A hadfelszerelési gyárak féltve őrzött titkai sem titkok többé és minden harci készülődést, tervet halomra dönt ez a megfelelő módon beállított apparátus, aki — így kell mondanom, mert a készülékemnek intelligenciája van, szinte ember sőt több, mint ember, mert — mindent lát és mindent hall.
 A előadás minden szavát zúgó tapsorkán köszöntötte és az öröngység fokozódó tetszés ugrorobant, mint a halálra ítélt háboru ezernyi srapelje.
 Egyszerre csak csend lett.
 A vásznon megint az Akadémia emelvénye látszott. A professzor belgazított a szükséges hullámhosszat és friss kép smult a vásznon. Az a hely, ahol a világot megváltó készülék: a radiopreton megszületett. A professzor villája.
 A tömeg végig sétálhatott a pazar parkon. Láttá az előcsarnokban az otthon maradt szolgazasmélyzet hancurozását. Innen a kép a professzor könyvtárába siklott, ahol a föllásnok árnyékában szerényen húzódot meg a tudós egyszerű íróasztala.
 Majd végigkuszott a kép a do háányzón, az ebédlőn, a billiárd termen a egy hosszú pálmás folyosón a bámuló belépett a nagy laboratorium kapcsoló táblái és buzalai köé.

A híres műhely minden apparátusáról külön konferált a tudós.
 Beszéde közben egyszerre csak elfogultabbá, remegőbbé, szelidébbé vált a hangja:
 — Most oda vezetem Önöket a legféltettebb kincseim közé. A kis laboratoriumba. Ide rajtam kívül még a bizalmasaim sem léphettek be eddig. Itt az én titkaim vannak, ami most már az Önök részére nem lesz titok. Innen adtam a világnak a ma bemutatott találmányomat.
 Megjelent a vásznon a titkok titka, a kis műhely...
 De csak egy pillanatra. Talán csak egy ezredrészt pillanatra.
 De ez a rebbeneésnyl idő épen elég volt arra, hogy Mr. Wilkins professzor a misztikus szerkezetet a sarkával pozdorjává zuzza.
 Igaz, hogy ekkor már késő volt és a képet nemcsak a xertersi harminc akadémikus, de a metropolisok milliói is látták. A nevetés felcsendült a felhőkarcolók tetejéig és másnap mikor a lapok közölték, hogy Mr. Wilkins professzor lemondott arról, hogy találmányát közkinccsé tegye, az elhatározást mindenki indokoltan látta.

adás kezdetét. A tömeg felfigyelt egyszerre csak csendd páttant a boulevardok hangos kíváncsisága. Milliónyi szem ostromolta a felhőkarcoló köztét kifeszített vakítón fehér vásznak.
 Az Akadémia dísztermében pedig harminc komoly világhíres fizika) lélegzetföjtötten várta a belgert csodás látványt.
 Egyszerre csak vakító fénykéve verődött a vásznakra s feléltint rajtuk a professzor, az asszony és az asszisztens képe. A töksérből tisztán és érthetően kikisandult a professzor hangja. Bemutatta munkatársait.
 Majd ez a kép eltűnt s az Akadémia díszterme rajzolódott a nézők elő. A pódiumon az előadó tárral, aki az asztalra helyezett ki állványról igazoltatta a csodálatos masinát.
 A magyarázatokkal együtt a képek is változtak.
 Megelvénegett a vásznon egy bostoni vasgár éjjeli izemléte. A nagyarányu munkatermekben szás és szás munkás izzadt a fehéren izzó, olvadtt fémek káiznaban.
 A professzor beszélt:
 — Készülékem feleslegessé teszi a gyárak üzemvezetőit. A helyes beállítással egyetlen ember irányíthat ezeket. Belát a műhelyek rejtett zugába is. Meghall minden elejtett szót. A készülék kezelője intézkedhet, parancsokat adhat, ellenőrizhet a

nélkül, hogy irodájából kimozdulnia kellene.
 A kép változott.
 Detroit ligeti életébe tolokodott a készülék s a fák holdfény nyel ezüstözött árnyékában egy cow-boy szerelmes sőhajtsálmulatott a metropolisok sokaságá.
 A képet és a szerelmes suttogást millió tenyér honorálta.
 Majd London reggeli élete, késsőbb Pittsburg fényárban úszó korzója elevenedett a vásznonra. A zaj és fény egyforma élénken. Utána a milánói Scala opera délelőtti próbájában gyönyörködött a messzi városok tömege s az orkeszterből felkúszó zene akkordjai tették hangulatossá a bulevardokat.
 A találmány valóban egyszerű volt. A felszigazott kíváncsiságok teljesen kielégültek. Az emberek egymás nyakába borultak, örömlükben sirtak, ujjongtak, lelkesedtek.
 Újból az Akadémia dísztermetűnt a nézők elé. A professzor folytatta az előadást:
 — Uram! Mielőtt találmányom titkát, mint közkinccset az Önök útján a világ számára átadnám, kijelentem, hogy a készüléknek az igazi értékét abban látom, hogy a mai nappal a háboru meghalt.
 — Készülékem belát a lővészárkok traverzei mögé. Kihallgat titkos parancsokat s a rezérka-

A híres műhely minden apparátusáról külön konferált a tudós.
 Beszéde közben egyszerre csak elfogultabbá, remegőbbé, szelidébbé vált a hangja:
 — Most oda vezetem Önöket a legféltettebb kincseim közé. A kis laboratoriumba. Ide rajtam kívül még a bizalmasaim sem léphettek be eddig. Itt az én titkaim vannak, ami most már az Önök részére nem lesz titok. Innen adtam a világnak a ma bemutatott találmányomat.
 Megjelent a vásznon a titkok titka, a kis műhely...
 De csak egy pillanatra. Talán csak egy ezredrészt pillanatra.
 De ez a rebbeneésnyl idő épen elég volt arra, hogy Mr. Wilkins professzor a misztikus szerkezetet a sarkával pozdorjává zuzza.
 Igaz, hogy ekkor már késő volt és a képet nemcsak a xertersi harminc akadémikus, de a metropolisok milliói is látták. A nevetés felcsendült a felhőkarcolók tetejéig és másnap mikor a lapok közölték, hogy Mr. Wilkins professzor lemondott arról, hogy találmányát közkinccsé tegye, az elhatározást mindenki indokoltan látta.